

ת"ד 14611/06/21 - מדינת ישראל נגד גמאל אבו קד'אמה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

13 מרץ 2023

ת"ד 14611-06-21 מדינת ישראל נ' אבו קד'אמה

לפני כבוד השופטת מיכל שביט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גמאל אבו קד'אמה

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות: **נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); **אי שמירה על רווח** - עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה; **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **גרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי 38(3) לפקודת התעבורה; **נהיגה במהירות בלתי סבירה** - עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך **25.02.2021** נהג הנאשם ברכב פרטי מכיוון צומת קולה לכיוון מעלה אדומים. אותה עת נסע בעקבות אופנוע ונהג בקלות ראש וברשלנות בכך שכאשר נהג האופנוע נעצר בצומת בעקבות רמזור כתום (שעמד להתחלף לאדום) נסע הנאשם במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, פגע באופנוע מאחור ולאחר הפגיעה המשיך בנסיעה תוך שהוא דוחף את האופנוע ועובר את הצומת באור אדום. כתוצאה מהתאונה ניזוקו שני כלי הרכב וכן נפגע נהג האופנוע ונגרמו לו חבלות של ממש: אושפז מתאריך 25.02.2021 עד תאריך 04.03.2021, נגרם לו שבר BRUSTL2, עבר ניתוח FUSION L1-L3.

תסקיר שירות המבחן

3. ביום **06.07.2022** הגיש שירות המבחן תסקיר מפורט בעניינו של הנאשם, בו תיאר את הרקע האישי והמשפחתי שלו, נסיבות חייו, ההיסטוריה העבריינית ויחסו לעבירה הנוכחית.

4. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 68, גרוש בשנית ואב ל-11 ילדים, מתגורר עם חמשת ילדיו מנישואים שניים שטווח גילאיהם 8 - 17 שנה ומשמש כמפרנס יחיד עבורם. עובד כמכונאי רכב. בשנים

עמוד 1

האחרונות חלה התדרדרות חדה במצבו הכלכלי ונצברו לו חובות רבים. על רקע זה פתח בהליכי חדלות פירעון. תואר מצב כלכלי קשה. לדברי הנאשם הוא בקושי מצליח להבטיח את הצרכים הבסיסיים לילדיו. הנאשם נעדר הרשעות פליליות. היה מעורב בביצוע 20 עבירות תנועה מנהליות בין השנים 1994 - 2020, בגין הוטלו עליו עונשים של קנס ועונש אחד של פסילת רישיון מותנית. קיבל אחריות מלאה למעשים החמורים המתוארים בכתב האישום, ביטא תחושות של חרטה וצער אשר שירות המבחן התרשם מכנותן. לדבריו המעשים נבעו מחוסר תשומת לב וחוסר זהירות. ביטא אמפתיה כלפי נפגע העבירות וצער כלפי הנזק שגרם לו וטען כי במהלך תקופת אשפוזו הוא דאג למצבו ויצר קשר טלפוני עמו לברר על מצבו. עוד מסר כי הגיע להסכם פשרה עם הנפגע.

5. על פי התרשמות שירות המבחן, באירוע מושא כתב האישום פעל הנאשם בחוסר זהירות ופזיזות ללא יכולת להפעיל שיקול דעת הולם, כאשר דפוס התנהגות זה מהווה גורם סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות ובעייתית בעתיד. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ובעל רצון, שאיפות ויכולות לניהול אורח חיים תקין. עוד נראה כי הוא מנסה לאחרונה לשקם את חייו בתחום המשפחה כאשר כיום הוא מביע מחויבות ואחריות כלפי ילדיו, עושה כמיטב יכולתו לפצותם על העבר ולהוות עבורם משענת ומקור לתמיכה רגשית וחומרית. נעדר דפוסי התנהגות עברייניים ומגלה תובנה למעשיו הבעייתיים. ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה גורם אשר המחיש לו את חומרת מעשיו והשלכותיהם. להערכת השירות כל אלו מהווים גורמי סיכוי להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין, ללא התנהגות פורצת גבולות ואלימה בעתיד.

6. לאור כל האמור, חרף חומרת העברות ובמטרה לחזק את גורמי הסיכוי לשיקום, לאור ההתרשמות מקבלת האחריות ומכנות הצער והחרטה שהביע הנאשם וההבנה העמוקה אשר הוא מגלה לבעייתיות שבמעשיו והפקת לקחים מהשלכותיהם הקשות, ובהתחשב בנסיבות המשפחתיות והכלכליות הקשות, וכן לאור הערכת השירות כי להטלת עונש מוחשי של מאסר בפועל, גם אם זה ירוצה בדרך של עבודות שירות, יהיו השלכות קשות ופוגעות מאוד בנאשם ובני משפחתו, המליץ שירות המבחן להימנע מכך. תחת זאת המליץ על הטלת ענישה שיקומית וחינוכית של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף רחב של שעות, בשילוב עם עונשים מרתיעים וצופי פני עתיד של מאסר על תנאי והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ראיות המאשימה וטיעוניה לעונש

7. המאשימה העידה את נהג האופנוע נפגע העברות (להלן: "הנפגע"). כמו כן, הגישה חוות דעת רפואית ומסמכים רפואיים בהתייחס לחבלותיו של הנפגע וכן תדפיס מידע פלילי-תעבורה בעניינו של הנאשם (משהנאשם נעדר עבר פלילי לא הוגש תדפיס מידע פלילי בעניינו).

8. הנפגע פתח את עדותו בהבהרה כי "**העדויות פה היא לא נגד הנאשם אלא מגיעה כדי לתת לבית המשפט תמונה על התאונה עצמה**". לאחר מכן תיאר את האירוע הקשה והשלכותיו עליו. בכלל זאת תיאר כיצד בעת עצירתו בצומת שמע חריקת בלמים, הרגיש חבטה אדירה, עף באויר עת האופנוע עף קדימה ונחת על הגב. תוך מספר דקות פונה באמבולנס לבית החולים שם זוהה שבר בפיצוץ בחוליה 2 שנשברה למספר חתכים. לאחר מכן הועבר באמבולנס לבית חולים אחר, שם היה מאושפז שישה ימים, עבר ניתוח במהלכו הוחדרו לגופו קיבועים לצורך איחוי החוליה ושחרר לביתו כעבוד 3 ימים נוספים. במשך חודשיים שהה בביתו תחת מגבלה רפואית, כאבים עזים ומגבלות חמורות בפעולות בסיסיות. לאחר מכן חזר לעבודה בהגבלה משרדית ולאחר 8 חודשים עבר ניתוח נוסף להוצאת הקיבועים. הנפגע תיאר את מצבו הנוכחי הכולל מגבלות

תנועה, מגבלות בפעילות ספורטיבית וכאבים. הנפגע ציין כי את נזקי הגוף הוא תובע מהחברה אשר ביטחה אותו, בהעדר ביטוח תקף לנאשם בעת קרות התאונה, וכי הגיע להסדר כספי עם הנאשם ביחס לנזק הממוני שרובו שולם לו על ידי הנאשם. בהקשר זה ציין כי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם יש כרגע הקפאת מצב אך הוא מבין ואינו לוחץ עליו. הנפגע אישר בחקירתו כי הנאשם התקשר לשאול לשלומו ומצויו עמו בקשר גם בעניין החוב.

9. מחוות הדעת הרפואית והמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי אובחן לנפגע שבר מסוג A2 בחוליה L2, בעטיו נותח ביום 04.03.2021 ובוצע קיבוע; קיבל טיפול פיזיותרפי; לא עבד כשלושה חודשים ושב לעבודה מוגבלת עד אשר בחודש פברואר 2022 חזר ביוזמתו לעבודה מלאה; ביום 02.11.2021 עבר ניתוח נוסף והוצאת הקיבוע; כיום מגבלה בפעילות ספורטיבית ובהרמת משקל כבד וכאב. על פי חוות דעת המומחה סך הנכות לצמיתות - 24%.

10. **עברו התעבורתי של הנאשם**, העולה מתדפיס מידע פלילי-תעבורה: הנאשם נהג משנת 1994 (כ-29 שנה) ולחובתו 20 הרשעות קודמות. כל הרשעותיו, למעט הראשונה מיום 24.03.1996, הינן מסוג ברירת משפט ובגינן הוטלו עליו קנסות בלבד. ביום 24.03.1996 (לפני כ-27 שנה) הורשע בתיק ת"ד בנהיגה בחוסר זהירות ואי שמירת רווח ונגזרו עליו קנס ופסילת רישיון מותנית של שנתיים לחודשיים.

11. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת נסיבות האירוע ותוצאתה הקשה של התאונה. לטענתו רף הרשלנות של הנאשם גבוה בהינתן שנהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, לא שמר מרחק וכתוצאה מכך פגע ברוכב האופנוע ואף עבר את הצומת באור אדום, כל זאת כשהוא נהג ברכב ללא ביטוח. עוד לדבריו, פגיעתו של הנפגע חמורה. תוך הפניה לפסיקה, טען כי מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם נע מ-3 חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר, ולו בעבודות שירות, בצד פסילה ארוכה לתקופה של שנתיים עד חמש שנים.

12. בשים לב לעברו התעבורתי של הנאשם, הכולל הרשעה, אמנם ישנה אך זהה, בגרימת תאונת דרכים בגין אי שמירת רווח וכן הרשעה בעבירה זהה של אי ציות לאור אדום, ביקש ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף האמצעי של המתחם ולגזור עליו את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות בכפוף להתאמה; פסילה שלא תפחת מ-3 שנים; מאסר על תנאי; פסילה על תנאי; קנס; פיצוי.

ראיות הנאשם וטיעונו לעונש

13. ההגנה הגישה תלושי שכר, תעודת גירושין, כתב הסמכה לניהול מקצועי בתחום מכונאות רכב מנועי וצו לפתיחת הליכי חדלות פרעון, לראיה בדבר מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם ונחיצות רישונו, וכן הסכם עם הנפגע לכיסוי נזקי האופנוע.

14. ב"כ הנאשם עמד על כך שהאירוע אינו אופייני לנאשם, כפי שניתן ללמוד גם ממשך הזמן שחלף ממועד האירוע מבלי שהנאשם היה מעורב באירוע נוסף. כן הדגיש את העובדה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הוא מצר על שארע לנפגע ואף עמד איתו בקשר לאורך כל התקופה עד כי הנפגע עצמו מצא לנכון לציין לפני בית המשפט שאינו בא להעיד נגד הנאשם. הנאשם הגיע עם הנפגע להסדר ביחס לנזק שנגרם לאופנוע ופיצה אותו על כך. כן ציין את נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות והעובדה שהוא שומר על יציבות תעסוקתית חרף גילו וקשייו. ב"כ הנאשם הדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן וביקש התחשבות בגילו ובעברו התעבורתי שאינו מכביד. תוך הפניה לפסיקה, טען כי מתחם הענישה אינו מתחיל בהכרח במאסר עמוד 3

בפועל, גם לא בעבודות שירות, וכי אין חובה להטיל מאסר, על אחת כמה וכמה על נאשם בן 68 שנסיבותיו מטות את הכף לטובת ענישה צופה פני עתיד. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הצורך שיש לנאשם להחזיק ברישיון לפרנסתו ופרנסת בני משפחתו. על כן ביקש מבית המשפט להימנע מפסילה ארוכה ולהסתפק בהטלת של"צ יחד עם רכיבים נוספים.

15. הנאשם הביע צער על המאורע וציין כי הושיט עזרה ולא עזב את המקום, כי יצר קשר עם הנפגע, התעניין בשלומו והפכו לחברים ומכרים. בנוסף הדגיש את העובדה כי הוא עובד במוסך כמכונאי מוסמך וכי הוא זקוק לרישיונו לצורך פרנסת חמשת ילדיו הקטינים אותם הוא מגדל לבדו. הנאשם הביע חשש כי ללא רישיונו לא יוכל לעמוד בנטל מחייתם של הילדים וכי הם יהפכו לעבריינים ברחוב אם לא יהיו תחת השגחתו ועזרתו. כן ציין כי עבר הליך של פשיטת רגל.

דין

הכללים לגזירת העונש

16. חוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בבואו לגזור את עונשו של הנאשם. **בשלב ראשון**, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **בשלב שני**, על בית משפט לבחון את קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, בשל קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי**, בו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

17. לא אחת נפסק, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 **מדינת ישראל נ' רפאל ביטון** (22.01.15), פורסם בנבו) והפסיקה שהובאה שם).

חומרת העבירות ומתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם

18. גרימת חבלה של ממש עקב תאונת דרכים הינה עבירה חמורה, בגינה קבע המחוקק כי בנוסף לכל עונש תוטל פסילה שלא תפחת מ- 3 חודשים.

19. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו** בעבירות שביצע הנאשם הם קדושת החיים ושלמות הגוף והצורך בשמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך. כמו כן, נהיגה ללא ביטוח תקף פוגעת בערך של הבטחת טיפול רפואי הולם לנפגעי תאונה ומייצרת קושי במימוש הפיצויים להם הם זכאים.

20. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**, הנגזרת ממידת הרשלנות שגרמה לתאונה וחומרת הפגיעה שנגרמה

לנפגע בתאונה, כפי שיפורטו להלן, היא ברף הבינוני.

21. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם נהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך ואף לא שמר על מרחק נדרש מהאופנוע אשר רכב לפניו. על כן לא עלה בידו להגיב כנדרש לבלימתו של נהג האופנוע, הנפגע, אשר עצר את הרמזור בצומת עמד להתחלף לאדום. כתוצאה מכך ארעה התאונה, בה התנגש הנאשם ברכבו באופנוע ואף גרם לדחיפתו אל תוך הצומת עת התחלף הרמזור לאדום (יצוין כי חציית הצומת באדום ארעה תוך כדי התאונה, אשר החלה עוד טרם הכניסה לצומת, ולא היוותה את הגורם לה). הנאשם לא נהג בזירות הנדרשת ורשלנותו היא הגורם הבלעדי לתאונה ללא כל אשם תורם לרוכב האופנוע הנפגע. לנהיגתו של הנאשם לא נלוו עבירות חמורות כדוגמת נהיגה בשכרות, ללא רישיון נהיגה תקף או בזמן פסילה אולם הוא לא החזיק בביטוח תקף. לא הוצגו נתונים לגבי מהירות נסיעתו של הנאשם עובר לתאונה. בנסיבות אלו מצאתי כי רשלנותו של הנאשם היא ברף הבינוני.

תוצאות התאונה הן תוצאות קשות, שאין להקל בהן ראש, אף כי אינן מצויות ברף העליון של חבלות של ממש ומיקומן ברף הבינוני. לנפגע נגרם שבר בחוליה, הוא אושפז לתקופה כוללת של תשעה ימים, עבר ניתוח לביצוע קיבוע, ניתוח נוסף להוצאתו, קיבל טיפולי פיזיותרפיה וכשלושה חודשים לא עבד כלל. בסופו של יום חזר לעבודה סדירה ואף לפעילות ספורטיבית מוגבלת. על פי חוות הדעת שהוגשה הוערכה נכותו לצמיתות ב-24%.

22. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים של תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש נגזרו על נאשמים עונשים במנעד רחב שנע בין פסילת המינימום הקבועה בחוק, בת 3 חודשים, קנס ופסילה על תנאי, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בן מספר חודשים (על פי רוב בעבודות שירות) ופסילה ארוכה של שנים, כאשר רמת הרשלנות גבוהה והחבלות קשות. כן נראה כי בתי המשפט נמנעים מהשתת עונש של מאסר בפועל במקרה בו נגרמה תאונת דרכים ללא עבירות נלוות חמורות (כדוגמת נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה), אלא במקרים בהם מדובר בחבלות של ממש ברף הגבוה מאוד המותירות את חותמן על הנפגעים לאורך זמן, כאשר הם סובלים מנכות צמיתה ונדרשים לשיקום ארוך. במקרים דומים למקרה דן נגזרו על הנאשמים עונשי פסילה לתקופות של 5 עד 16 חודשים, ללא מאסר, ועונשים נלווים. ראו למשל:

רע"פ 177/22 **נגיד סוילם נ' מדינת ישראל** (12.01.22) - המערער הורשע בנהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש והתנהגות הגורמת נזק. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הנפגעת "חבלות של ממש" ואושפז בטיפול נמרץ למשך כעשרה ימים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דן נע בין פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, לבין פסילה לתקופה של 16 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה, שקל בית המשפט את החשיבות הרבה שיש למבקש בהחזקת רישיון נהיגה לצורכי פרנסת משפחתו, וגזר עליו את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים; 3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; קנס בסך 1,500 ש"ח, או 7 ימי מאסר תמורתו. ערעורו נדחה בהיעדר התייצבות. בקשתו לביטול פסה"ד נדחתה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.01.21) - המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סטייה

מקו הנסיעה, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק. לרוכב האופנוע בו פגע נגרמו נזקים משמעותיים בגופו והוא נזקק לניתוח חירום. נגזרו עליו קנס בסך 2,000 ₪; 16 חודשי פסילת רישיון נהיגה (נקבע כי עונש הפסילה לא יחול לגבי כלי רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע במקור פרנסתו); פסילה על תנאי; ומאסר על תנאי. ערעורו ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14) - המבקש הורשע בגרימת נזק לרכוש או לאדם, רשלנות, סטייה מנתיב נסיעה ועבירת תעבורה הגורמת לחבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נפגעו חמישה אנשים, מהם שלושה נחבלו בחבלות של ממש הכוללות שברים באגן, בלסת ובירכיים. בית המשפט לתעבורה גזר עליו 10 חודשי פסילה, בניכוי 30 ימים, מתוך 60 ימי הפסילה המנהלית; 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 1,200 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין אך קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/13 **איגור זורקובסקי נ' מדינת ישראל** (21.02.13) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בנהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש. להולכת הרגל בה פגע נגרמו שברים בכף הרגל. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם הענישה בעבירה זו הינו פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 עד 12 חודשים והשית על המבקש עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך 7 חודשים; פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על-תנאי למשך 4 חודשים; וחויב בתשלום קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בקבעו כי אין להתערב אף במידת העונש, אשר הושת על המבקש, לנוכח תוצאות התאונה; עברו התעבורתי של המבקש; והעובדה כי מדובר בנהג חדש יחסית. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ת (מחוזי חי') 4955-04-20 **פאולה קולר נ' מדינת ישראל** (08.06.20) - המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף. הולכת הרגל סבלה משברים באגן, אושפזה למשך 6 ימים ועברה הליך שיקום ממושך הכולל טיפולי פיזיותרפיה. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 9 חודשים ועד 18 חודש, פסילה על תנאי, קנס ועונשים נוספים לרבות מאסר (בין מותנה ובין בפועל) ובמקרים מתאימים פיצוי לנפגע. בית משפט קמא השית על המערערת פסילת רישיון לתקופה של 12 חודשים בפועל; מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים; פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים; קנס בסך 2,000 ש"ח; ופיצוי לנפגעת בסך 2,000 ₪. המערערת ערערה על רכיב הפסילה בפועל. בפסק הדין בערעור נקבע כי מתחם הענישה אמור להיות ברף התחתון עונש המינימום - 3 חודשי פסילה ולא 9 חודשים, כפי שקבע בימ"ש קמא. אי לכך, נסיבות העניין מצדיקות התערבות ערכאת הערעור וצמצום עונש הפסילה בפועל כך שיעמוד על 6 חודשים.

עפ"ת (מחוזי חי') 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל** (05.02.20) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בנהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה וגרימת תאונת דרכים. לרוכבת האופניים בה פגע נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. נגזרו עליו גזר 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

עפ"ת (מחוזי חי') 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל** (20.01.20) - המערערת הורשעה לאחר ניהול

הוכחות בנהיגה בקלות ראש, סטייה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות של ממש ובין היתר נקטעה ידו. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

עפ"ת (מחוזי ים) 14847-06-18 **חיים פלאח נ' מדינת ישראל** (04.12.18) - המערער הורשע בעבירות של סיכון עוברי דרך בנסיעה אחורנית, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש. להולך הרגל הנפגע נגרמו בין היתר שבר תת ראשי בצוואר ירך שמאל, קרע מלא של סופרה ואינפרה ספינטוס ובצקת בשריר ובגיד הסובסקופולריס. נגזרו עליו 14 חודשי פסילה, קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי. ערעור על רכיב הפסילה התקבל ותקופת הפסילה קוצרה ל-11 חודשים.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 **דניאל פליס נ' מדינת ישראל** (14.03.18) - המערער הורשע בנהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש ובין היתר קטיעת ידו. העונש שנגזר: 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק** (05.06.17) - המערער הורשע בנהיגה בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע. לנפגע נגרמו חבלות של ממש מרובות, הוא נזקק ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור המשיב על חומרת העונש נדחו.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 **ערן מלול נ' מדינת ישראל** (21.10.13) - המערער הורשע בנהיגה בחוסר זהירות ואי מתן זכות קדימה. לנפגע נגרמו שבר בסטרנום, שברים בצלעות ושברים בברך והוא נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. נגזרו 11 חודשי פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

23. בחנתי את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ומצאתי כי אינם תואמים את נסיבות המקרה שלפני.

המאשימה הפנתה לפסקי דין שניתנו במקרים חמורים וקשים יותר, בהם רף הרשלנות וגם או חומרת הפגיעה היו ברמה גבוהה יותר. כך, למשל:

רע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** (08.11.16) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות; נמצא כי רשלנותו חמורה עת נסע במהירות מופרזת של 89 קמ"ש במקום 50 קמ"ש וכן סטה מנתיב הנהיגה; למעורבת נגרמו נזקי גוף קשים (שבר פתוח בברך, שבר בשורש כף היד וחבלות בפנים).

עפ"ת 9298-02-15 **ברוך קטנוב נ' מדינת ישראל** (12.02.15) - הנאשם גרם לתאונת שרשרת עת נהג באוטובוס, בתאונה נפגעו מספר רכבים וארבעה נפגעים עם חבלות של ממש, אחת מהן קשה מאוד.

רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.06.12) הנאשם גרם לתאונה עת נהג באוטובוס; בית המשפט ציין כי "כפשע עמד בין קרן אוחנה ובתה לבין המוות, חלילה. החבלות שנגרמו להן הן חמורות וקשות, והן נזקקו לטיפול רפואיים ממושכים בעקבותיהן. חלק מהטיפולים הרפואיים נמשך עד היום, וניתן לשער כי השפעותיה הקשות של התאונה על נפשן לא פגו".

ת"ד (תעבורה פ"ת) 6290-05-12 מדינת ישראל נ' פינקס (24.12.13) - הנאשם פגע בהולכת רגל קשישה שעברה את הכביש במעבר חציה; לנאשמת נגרמו שברים בצלעות ושבר באגן; היא אושפזה לחודשיים במרפאת שיקום; סובלת מכאבים חזקים, משתמשת במדבקות מורפיום ובתרופות ומתקשה במתן צרכים; הנאשם לא יצר עמה כל קשר במועד התאונה או לאחריה.

לעומת זאת, הנאשם הפנה לפסקי דין בהם הנאשם עצמו היה הנפגע היחיד ופגיעתו לא הייתה חמורה (ת"ד 7067-05-18 (תעבורה י-ם) מדינת ישראל נ' אביעד ישראל עוזיאל מיום 08.07.21; עפ"ת (י-ם) 21641-04-13 לבנשוס נ' מדינת ישראל מיום 23.05.13); לתיק בו לנאשמת עבר נקי לחלוטין, הנפגע העיד כי לא קיים מבחינתו אינטרס להענשתה ואין מבחינתו מניעה כי יושתו עליה פסילה על תנאי וקנס, התביעה הגבילה עצמה ועתרה לעונש מינימום הקבוע בחוק וגזה"ד ניתן בהתאם (ת"ד (תעבורה פ"ת) 1834-02-10 מדינת ישראל נ' גאולה עמוסי מיום 02.02.12); וכן לתיק בו נמצא כי לכאורה לנהג המעורב רשלנות תורמת לאירוע ובו עתרה המדינה לפסילה מעל החובה, פסילה על תנאי וקנס בלבד (ת"ד (תעבורה מרכז) 1670-01-09 מדינת ישראל נ' יניב והדיפר מיום 24.11.10).

24. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי בנסיבות העניין ובשים לב לרמת הרשלנות וחומרת החבלות מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק זה נע מ-5 עד 12 חודשי פסילה, צו של"צ, פיצוי לנפגע העברה ורכיבי ענישה צופי פני עתיד, בכלל זאת מאסר על תנאי ללא רכיב מאסר בפועל.

25. בעניינו של הנאשם לא מצאתי טעמים לחרוג לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום, בהיעדר אינדיקציה לקיומו של הליך שקומי אשר יפגע כתוצאה מענישה בגדרי המתחם.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

26. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיווידואלי שלפניו ולשקול מה הוא העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

27. העונש בתוך מתחם הענישה נקבע, בין היתר, בהתחשב בעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם, בלקיחת האחריות של הנאשם ובתהליך של שיקום. עקרון נוסף בקביעת העונש הוא עקרון הדרגתיות בענישה.

28. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, זקפתי לזכות הנאשם את הנתונים הבאים: הנאשם לקח אחריות במועד ביצוע העבירה ואילך, סייע לנפגע, התעניין בשלומו, שמר עמו על קשר (עד כי

זה הבהיר שאינו מעיד נגד הנאשם) והגיע עמו להסדר פיצוי כספי ביחס לנזקיו הממוניים, תוך שהנפגע מתחשב ביכולתו הכלכלית המוגבלת של הנאשם; הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות ראשונה תוך חסכון בזמן שיפוטי; החרטה והצער הכנים אותם הביע; העדר עבר פלילי; עברו התעבורתי המקל והעובדה כי למעט הרשעה ישנה אחת מיום 24.03.1966 בגינה הושתה עליו פסילה מותנית כל הרשעותיו הינן בעברות קנס; גילו של הנאשם (כבן 68); נסיבותיו האישיות המיוחדות (בכלל זאת נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות) כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה; וחלוף הזמן ממועד התאונה.

29. לאור האמור לעיל ותוך מתן דגש לשיקולי השיקום המפורטים בתסקיר שירות המבחן, הגעתי למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם וכך אני עושה.

30. יובהר כי על אף שנפגע העבירה זכאי לפיצוי מלא על נזקיו מכוח דיני הנזיקין ואלו נתבעים על ידו מהחברה שביטחה אותו הרי שנוכח טיב חבלותיו ובשים לב לכך שהנאשם נהג ללא ביטוח מצאתי כי יש מקום לפסוק לטובת הנפגע גם במסגרת זאת פיצוי, ולו סמלי, כך שהנאשם ישתתף ולו באופן חלקי ביותר בפיצוי על נזקיו בגין חבלותיו. עם זאת, בקביעת רכיב הפיצוי הבאתי בחשבון את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה כמו גם את העובדה שהנאשם הגיע להסדר עם הנפגע ביחס לנזק הממוני שנגרם לו בתאונה, תוך שהאחרון מגלה התחשבות במצבו של הנאשם. בנסיבות אלו אף מצאתי להטיל את הפיצוי חלף הקנס ולא בנוסף לו.

31. בקביעת תקופת הפסילה נתתי דעתי מחד גיסא לחומרת האירוע ומאידך גיסא להשלכותיה של הפסילה על יכולתו של הנאשם לפרנס את חמשת ילדיו הקטינים.

32. **בהתחשב בכל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

(1) **פיצוי לנפגע העבירה אופיר אילוז ת.ז. 038614830 בסך 1,500 ₪.**

הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, אשר הראשון בהם ישולם עד לא יאוחר מיום 13.06.2023.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף להוראות כל דין.

סכום הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

(2) פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, במצטבר לכל פסילה אחרת וללא ניכוי תקופת פסילה מנהלית.

הנאשם יפקיד את רישונו או תצהיר על היעדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 13.06.2023.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

(3) פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, זאת על תנאי למשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין.

(4) אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים ממועד מתן גזר-הדין, לבל יעבור על הוראת סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינה נהיגה בפסילת רישיון, וגם או גרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש.

(5) הנאשם ימסור התחייבות בסך של 2,000 ש"ח, לפיה לא יעבור במשך שלוש מהיום על הוראת סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינה נהיגה בפסילת רישיון, וגם או גרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש.

(6) הנאשם יבצע 120 שעות שירות לתועלת הציבור, בכפוף לתוכנית שיגיש שירות המבחן.

תכנית השל"צ תוגש לאישור בית המשפט עד יום 13.06.2023. שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הודעה לבית המשפט.

ככל שלא יעמוד בשל"צ, ייפסל למשך 3 חודשים נוספים ללא צורך בדיון נוסף.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.

